

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

VII. évfolyam, 15. szám

2017. szeptember 25.

Ha szeptember, akkor születésnap

A Vasutasok Szakszervezete 1896. szeptember huszadikán alakult meg, tehát a múlt héten már a 121. születésnapunkat ünnepeltük. Mint már oly sok éve, idén is az ünnepség része volt, hogy a VSZ Elnöksége kitüntetésekkel adta át az arra érdemes tagtársainknak, akik között három záhonyi kolléga is elismerést kapott.

„Vasutasok Szakszervezetéért” kitüntetésben részesült Dajka Sándor, aki 1983-tól dolgozott szakszervezetünkben. Sok éven át volt a legnagyobb záhonyi alapszervezet, a GRF SZB titkára, tizenkét éven át Választmányunk, és négy évig az Elnökség tagja. Mindeközben húsz évig volt a képviselő vezetőjének helyettese.

A „Vasutasok Szakszervezete Arany Jelvény” kitüntetést két záhonyi kollégánk is kiérdemelte.

Nagy Attila István 1990-től tagunk, és 2001-től tölt be tisztséget, a GIB területi titkára, a Tengelyátszerelési Főnökség SZB titkára, és képviselővezető helyettesként.

Kátai József 1991-től tagja szakszervezetünknek, 2006-tól lát el tisztséget, már harmadik ciklusban a Személyszállítási SZB alapszervezetének titkára, és nevéhez köthető területi horgászversenyünk hagyománya is.

Gratulálunk a kitüntetetteknek, és további sikereket, Dajka Sándornak pedig sok szép nyugdíjas évet is kívánunk!

Juhász Tiborné

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonymet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Vontatási Kupa

Szakadó esőben játszották végig a csapatok az idei, 44. Vontatási Kupát, ami senkit nem zavart, hiszen a derbi a nyíregyházi Filo Csarnokban bonyolódott. Hat meccset láthattunk, változatos, időnként pörgős játékot, sok góllal. Az összecsapásoknak tanúja volt többek között Meleg János, a Vasutasok Szakszervezetének elnöke, Károlyi Csaba, a VSZ GIB titkára, és Csépké András, a MÁV-START Zrt. vezérigazgatója.

Csapatunk is változatosan játszott, az első meccsünket még elvesztettük Miskolc ellen: Ők öt gólt rúgtak nekünk, mi csak kettőt nekik. A második mérkőzésünket Debrecen ellen játszottuk, és négy-kettő arányban győztünk, ám a harmadik összecsapás megint pechesen sikerült, mert bizony Nyíregyházától hét-kettőre kikapunk. Így az erőssorrend: Első Miskolc lett, második Nyíregyháza, harmadik helyezett Záhony, és a negyedik csapat pedig Debrecen.

Szombaton a gólkirály Balla Róbert, a Nyíregyháza játékosa lett, de nem csak a gólokat jutalmazták a szervezők, hanem például a jó védéseket is, így a legjobb kapust, Cséki Istvánt, a Debrecen játékosát. A legidősebb futballista címet a záhonyi Gyüre Sándor érdemelte ki, a találkozó legjobb játékosa pedig Kovács Róbert volt, Nyíregyházáról.

A gólokat és védéseket majd' száz néző szurkolta végig, és remélhetőleg legalább száz napig kitart az élmények megosztása azokkal, akik szombaton nem tudtak elmenni Nyíregyházára.

Balogh Attila

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu

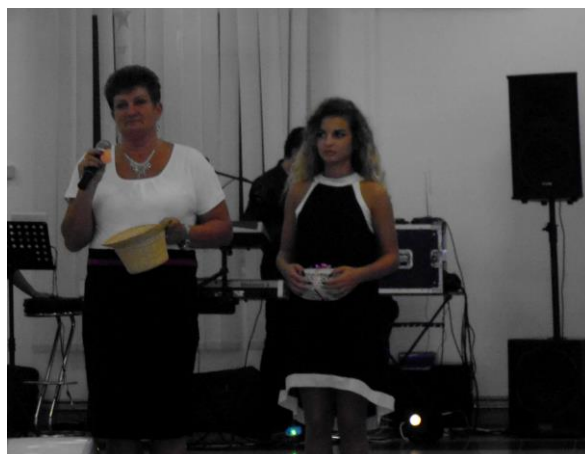
Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Hagyomány folytatódott

Eperjeske Forgalmi Csomóponti Főnökség immár harmadszor rendezte meg múlt szombat este a vasutasbált. A közel 120 fős rendezvény megnyitóján Miskolczi Gábor csomóponti vezető köszöntötte a kollégákat, majd a "Két paraszt" (Grunda Zsolt és Mártha Tamás) szórakoztatta a vendégeket. A finom vacsora elfogyasztása után fergeteges buli következett, amit az éjszélkor felszolgált töltött káposzta és a tombolasorsolás szakított csak meg. A tombola fő díját, egy három napos üdülést két fő részére most is szakszervezetünk ajánlotta fel, a Berekfürdő VSZ Üdülőjében. Ez úton is gratulálunk a nyertesnek, valamint a rendezvény szervezőinek és segítőinek.

Juhász Tiborné

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

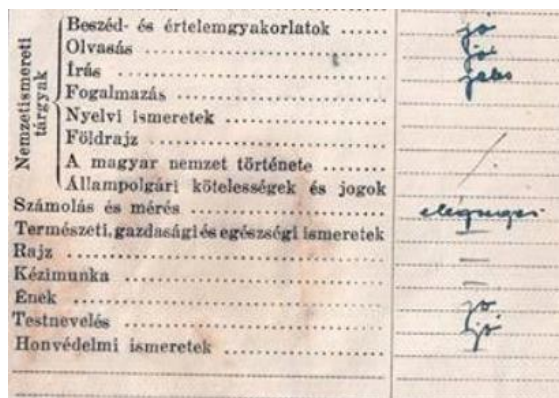
Mediánunk átlaga

Ha valaki egy nagyon kicsinyt is járatos a matekban, netán a közgázban – én nagyon nem egyikben sem – az most gondolkodhat, sírjon, vagy nevéssen a címbéli kifejezésen. Mert értelmet találni nem nagyon lehet benne, csakúgy, mint például az arra vonatkozó számításokban, miszerint nekünk minden nagyon jó, és persze, minden nagyon szép. Mint például abban, mint a napokban kiderült, hogy kis hazánkban az átlagos nettó kereset családi kedvezmény nélkül több, mint százkilencvenezer forint. Úgy bizony, kedves vasutasok, bár korántsem sok, de azért nem is olyan rossz volna sokaknak. Már, ha igaz.

Mert ezekre a számokra sokan felhördülnek, mondván, de jó is lenne! Bevallom, növelvén tudatlanságomat, hogy gőzöm sincs, mennyi sorstársaim nettó átlagbére, de azt is töredelmesen, hogy nem is nagyon érdekel. Mert az átlagszámításnak – egész pontosan a számtani középnek – nagyjából annyi az értelme, mint a címnek: Jól hangzik, de ami mögötte van...

Matekból, vagy inkább még számtanból általános iskolában is halovány voltam, például, ha volt két egyesem, na jó, mellette még egy, akkor pofonegyszerűen kiszámoltam még én is, hogy bukta lesz. Mert hogy a karókat összeadva és elosztva a darabszámukkal, bizony jegyenye jött ki átlagként. De ha került hozzájuk valahonnan két nagyon vérszegény hármás, máris kilencet oszthattam öttel, ami kis híján kettes volt – pontosan 1,8. De mindenképpen több, mint fél kettes, amivel simán folytathattam szerény karrieremet a matematika terén, hiszen legalább a számtani középéről már volt fogalmam.

Mondanom sem kell, mindezt apámnak is eldicsekedtem, mármint hogy megvan a kettes. Nézegette a számokat, csóváltatta a fejét, és határozottan kibökte: Fiam, én úgy látom, meg fogsz bukni. Próbáltam vitába szállni vele, mire ő, csupán, hogy jobban értem a problémát, nyomatékot is adott nézetének egy ötös formájában. Amitől ugyan matektudós nem lettem, de tőle tanultam meg egy életre, hogy mire jó számtani közép. Gyakorlatilag semmire, legalábbis ha értéket akarunk mérni vele. Azért, mert a szélső értékek nagyon elviszik a végeredményt, a statisztikusok úgy mondják, érzékeny a kilógó számokra, túlságosan is figyelembe veszi azokat.

Ez, mármint hogy számok is lóghatnak ki, valamelyik békebeli sztrájk idején derült ki egyértelműen, amikor tele voltak a hírek a vasutasok keresetével. Átlagkeresetével, persze, mert a számtani középén kívül más módszereket nemigen alkalmaztak, és ma is olyan ritka, mint egykor nálam a matekhármás. Márpedig ahogy nincs átlag nő, vagy átlag férfi, úgy nincs átlag fizetés, vagy átlag ember sem. Mert nincs olyan ember, akire minden tulajdonság jellemző, és nincs olyan fizetés sem, amely majd mindenkire, vagy legalább a többségre igaz volna – hacsak az nem, hogy kevés. Viszont van olyan, mondjuk kereset, ami lehet, hogy szintén senkire sem igaz, de közel van a többség pénzéhez, mert nem viszik el a végeredményt a kilógó számok. Sem felfelé, sem lefelé. Ezt hívják mediánnak.

A medián olyan érték, aminél a számba vettek egyik fele nagyobb, a másik fele meg kisebb. Másképpen, a medián értékénél a nettó keresők pontosan a fele jobb pénzt kap, a másik fele pedig rosszabbat, tehát az eredmény egy valódi középérték. A lényeg, hogy olyan értéket kapunk a mediánnal, ami sokkal több emberre igaz, mint az átlagszámítás, tehát realitásos anélkül, hogy az egyik, vagy a másik végletbe csúsznánk.

Szóval csoda, ha nem megyünk az égbe az örömtől? Elég, ha számolunk, és persze keressük azokat, akik megkeresik a számokkal elhírelt fizetéseket. De nem találjuk, mert azokat úgy számolták ki, hogy nem is lehet megtalálni. Ezen akkor is változtatni kéne, ha tudjuk, hogy nincs tökéletes módszer, ahogy nincs tökéletes nő vagy férfi. No, persze, a tökéletességre, ahogyan mindenkinek, nekem is van tippem, de annak nem csak az átlaghoz, de még a mediánhoz sincs köze. Hozzám meg pláne.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselet Záhony

HUMORSAROK

BABONA

A feleség kibérel egy hotelben egy szobát, hogy ott a szeretőjével szerelmeskedjenek. Egyszer csak valaki dörömböl az ajtón.

- A férjem! Ugorj ki gyorsan az ablakon! – kiáltja a nő.
- De hát a 13-on vagyunk!
- Jaj, most nincs idő a babonáidra!

FELVILÁGOSÍTÁS

Apuka leülteti a 12 éves fiát, és azt mondja neki:

- Fiam, eljött az ideje, hogy elmeséljem neked, hogyan is születnek igazából a gyerekek.

A fiú a fülére tapasztja a kezét, és felkiált:

- Nem! Nem akarom tudni!
- De miért nem? – kérdi az apja döbbenten.
- Nézd, apa! Amikor hat éves voltam, elárultad, hogy nem létezik a Télapó. Amikor hét éves lettem, elárultad, hogy nem létezik a húsvéti nyuszi sem. Azt viszont már tényleg nem bírnám ki, ha most azt is elárulnád, hogy a gyerekcsináláshoz nem kell a lányokat megdugni!!

Balogh Attila